

● Ahmet Efe

Gönül Hırkası

“Âşıklar ‘Aman yâ Rab!’ der de ağlar” dediler
“Aşk denen şu devasız derde ağlar” dediler

Dedim ki, “Bencileyin gözyaşı dökene var mı?”
“Üstünde yellere esen kar da ağlar!” dediler

Dedim, “Mümkün mü çıkmak bir taht-ı muallâya?”
“A şaşkın, dur, yetimler yerde ağlar!” dediler

Dedim ki, “Gönül hırkam dağıldı paramparça...”
“Mâsivâya kapılmış kör de ağlar!” dediler

Dedim, “Hak’tan gayriya derdimi söyleyemem...”
“Eğerci fâş edilir, sır da ağlar!” dediler

Dedim, “Yere düşürmüş sancağı sevdâlılar...”
“Düşerse yere sancak, sur da ağlar...” dediler

Dedim, “Olmaz sanılan nice iş geldi başa!”
“Öyle ya, ocaktaki kor da ağlar!” dediler

Dedim ki, “İnsanoğlu kıyıyor hemcinsine...”
“Oysa ârif yâreli kurda ağlar!” dediler

Dedim, “Neden eğilmiş şu mahzun gülün boynu?”
“Bülbül efgan edince har da ağlar...” dediler

Dedim ki, “Kol geziyor her yanda hayâsızlık!”
“Kaybolursa namus u âr da ağlar!” dediler

Dedim, “Yürek hümâsı sığmaz cihan göğüne”
Yüreklerin gösterip, “Burda ağlar!..” dediler

Dedim ki, “Hiç sönmüyor ruhumun volkanları...”
“İş bu yangın yüzünden, nar da ağlar!” dediler

Dedim, “Ahmet var iken anılmaz Mecnun, Kerem...”
“İsmi hiç duymadık, nerde ağlar?” dediler...

